

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ.

TOATĂ CORESPONDENȚA CU PRIVIRE LA „APOSTOLUL” SE TRIMITE LA MITROPOLIA DIN BUCUREȘTI, PE NUMELE PR. EUGENIU BĂRBULESCU, SUBDIRECTORUL CANCELARIEI ȘI REDACTORUL RESPONSABIL AL FOII.
Abonamentul pentru preoți, diaconi și instituții 50 lei pe an, pentru cântăreți și paraoliseri 25 lei pe an.

IN ATENȚIA CLERULUI

„Când preoții — părăsind băncile, negoțul și alte ocupații incompatibile — s'ar întoarce la misiunea lor pastorală, multe rele din țară s'ar îndrepta”.

Aceste semnificative cuvinte, pline de părintească înfruntare și dureroasă constatare, le-am reținut din o cuvântare a gloriosului general Măldărescu, ministru de războiu. Și cum ele privesc un număr destul de însemnat de preoți, ne simțim datori a le comunica preoțimii.

Nici când biserica noastră n'a fost mai amenințată, ca'n zilele aceste. Ce au suferit alte biserici în veacurile de mult trecute, aceea ne amenință pe noi acum. Confesiuni străine ne dușmănesc. Ele s'au sporit mult în noua Românie. Iară sectele rod pretutindenea la rădăcină, ajutate cu bani grei din afară.

În asemenea situațiune, plină de răspundere, pot unii din preoții noștri să-și mai neglijeze slujba, ocupându-se vecinic cu tot felul de daraveri?

Mai poate-i lăsa inima, să se uite cum lupii sfășie turma și să plece la agitații politice în sf. marele post, predicând prin sate — în locul învățăturilor evanghelice de pace, iertare și înfră-

țire — dispreț, ură și cuvinte de hulă la adresa adversarilor politici? Mai pot găsi scuze de-a nu merge la adunările pastorale; iară pentru «varnița» comercială, pentru bancă, cooperativă, etc., au vreme totdeauna, chiar și Dumineca?!

De sigur traiul e greu și scump. Preotul trebuie să-și vadă și de gospodărie etc., dar este vreme pentru toate. Atenția principală însă trebuie să-i fie îndreptată asupra turmei zilnic: sfătuind, mângâind, povățuind, îndreptând și ajutând.

Unde poporul va vedea zelul și interesul preotului, acolo turma va fi strâns unită în jurul păstorului și nu se va rupe de el. Dacă însă se va menține la mulți vorba unuia; „Eu vă botez, vă cunun și vă îngrop: încolo ce-mi mai pasă de voi!”, atunci se vor găsi alți părinți sufletești și credicioșii bisericii noastre se vor strecura acolo, unde află inimă și îngrijire sufletească.

Să ne întoarcem deci toți — și nu numai o parte — la altar și la chemarea lui, căci grea răspundere ne apasă mai mult azi, decât oricând.

UN SENATOR

DESVELIREA MONUMENTULUI EUGENIU CARADA

Cuvântarea I. P. S. S. Mitropolitul Primat, dr. Miron Cristea

Vai de individul, de familia ori de poporul, care ar urmări — drept singură și supremă țintă a vieții — îngrămădirea de bunătăți materiale. Experiența ne arată adeseori, cum începutul decadenței unora coincide cu îmbogățirea lor peste măsură. Li ajunge cuvântul apostolului Pavel : „*Rădăcina tuturor relelor este pofta nesăturată de argint, care aduce multe dureri*“.

Stăm aici lângă cea mai puternică instituțiune financiară a țării „Banca națională“. Dar avem în față chipul lui Eugen Carada, pe care Dumnezeu anume l'a destinat să-i fie primul ei nemuritor conducător. Firea sa neastâmpărată și totuși tăcută, enciclopedică, multilaterală și totuși genială și din seamă atară de muncitoare, i-a hărăzit un simț pentru toate ocupațiunile, cari duc la progres și bine o țară și un popor. De bună voie deprinzându-se însuși cu ocupațiuni de literat, poet, dramaturg, gazetar politician, fin diplomat, comandant de batalion, tribun, intendent de armată, neguțător, mecanic, sculptor, astronom, grădinar și mai ales ca distins financiar, el devenise un tip ideal al bărbatului, care știa mai bine decât oricare altul, cum și pentru ce trebuie adunat, cruțat și întrebuințat banul.

Iară pentru gazetele, școalele, bisericile și toate mișcările fraților — pe atunci subjuțați — colectele lui de multe sute de mii și punga proprie, erau un izvor nesecat de statornică ajutorare. Am avut odată chiar eu onorifică însărcinare de a-i exprima în persoană mulțumita și recunoștința bisericii.

Astfel E. Carada, a croit pentru toteauna directiva spre ajungerea tuturor idealurilor neamului, pe care trebuie s'o urmeze nu numai „Banca Națională“, ci toate băncile și întreprinderile și toți, cărora pricepera

proprie, norocul, sau alte împrejurări, le-a umplut hambarele și punga de avere multă.

Parc'ar fi eșit din gura lui E. Carada cuvintele lui Cicero : „*Nimic mai nobil și mai vrednic de laudă, decât — dacă ai bani — să-i folosești cu mână largă pentru binefaceri*“.

Suțem mulțumitori Băncii naționale, care ne-a dat frumoasa statuie a aceluia, care în toată viața sa ne-a arătat, cum banul trebuie să fie un mijloc pentru apropierea idealurilor.

Eu doresc, ca această statuă să vestească tinerelor generații acum și pururea educativa deviză a lui E. Carada : «*Lotul pentru alții și pentru mine numai munca*». Amin.

PAROHII NOUI

Cu Inalt Decret Regal No. 732/1924, pe ziua de 1 Ianuarie 1924 s'au înființat următoarele parohii:

Parohia a II Lungulețu, jud. Dâmbovița, cu biserica parohială Sf. Gheorghe, prin deslipirea dela parohia Lungulețu, cu denumirea de I-a Lungulețu.

Parohia Fieni, com. Fieni, jud. Dâmbovița cu parohia Sf. Nicolae, de care va ține și satul Berevoești prin deslipirea dela parohia Moțăeni.

Parohia Ulmeni, com. Spătarei jud. Teleorman, cu biserica parohială Sf. Dumitru prin deslipirea dela parohia Spătarei.

Parohia Cârlițați, com. Vodă Carol, jud. Teleorman cu bis. parohială sf. Treime, prin deslipirea dela parohia Vodă Carol.

Cu Inalt Decret Regal No. 801 din 29 Febr. 1924, s'a înființat parohia Meletie, com. Pietrile, Jud. Vlașca. cu bis. parohială Nașterea Maicii Domnului, prin deslipirea dela Parohia Pietrile.

MODIFICAREA REGIMULUI SPIRTOASELOR

— Pregătirea proiectului de lege —

Luni, în 2 Faur, la ora 5 după amiază s'a întrunit, în localul Inaltei Curți de Conturi, marea comisiune numită de ministerul de finanțe să întocmească proiectul de lege pentru modificarea actualului regim al spirtoaselor.

Ședința a fost presădată de I. P. S. Mitropolit Miron și la ea a luat parte — pe lângă toți mitropoliții români, și d-l ministru Vintilă Brătianu.

Mitropolitul Primat a deschis ședința cu următoarea:

Cuvântare

«Unii din cei întruniți aici sunteți un fel de specialiști în materia ce ne preocupă, parte ca producători de spirt în diferitele sale forme, parte vă ocupați cu desfacerea beuturilor spirtoase, iar alții — ca parlamentari și ierarhi — cunoașteți de aproape viața poporului; și astfel — presupunând că cunoașteți și urmările triste ale alcoolismului — nu insist mai de aproape asupra acelor urmări. Constat numai, că în unele ținuturi alcoolismul și beția au luat dimensiuni îngrijitoare, încât stăm în fața unei adevărate *primejdii naționale*.

Primejdia alcoolismului

Conducătorii cu răspundere ai țării sunt datorii a privi în față primejdia și a-i pune stavilă, orice jertfe ar cere și oricâte neplăceri ar produce.

Eu și ca ierarh al bisericii și ca român trebuie să doresc *totala stărpire a acestei patimi*.

În scopul acesta — după părerea mea — se cer *mijloace hotărâte și radicale*. Măsurile de jumătate nu vor folosi aproape nimic, mai ales dacă ne gândim cum moravurile noastre adeseori calcă multe dispoziții legale ca și când n'ar exista. Deci și posibi-

litatea eludării dispozițiilor legii trebuiește după putință luată.

O lege bună în privința reglementării spiritului se va putea face numai pe baza unui studiu asupra legilor similare din țările cari au stărpit beția.

Eu n'am putința, nici timpul, a aprofunda asemenea legi.

Dar — întrucât am urmărit și eu acest național flagel — bunul simț îmi indică unele mijloace, pe cari le cred ducătoare spre scopul dorit.

Mijloacele de înlăturare

1. Contingentarea cantității de producție a spiritului, ca în Ardeal și cum aud că se proiectează, nu mi se pare un mijloc radical, ci mă tem că ea va lăsa toate cum au fost, căci tocmai în Ardeal beția e mai lătită ca oriunde; iar câștigarea de brevete de cârciume prin corupție de 10—25 mii lei, acolo e mai acasă.

De sigur statul trebuie să îngrijească, să nu se întâmple perturbațiuni jignitoare în interesele vitale ale unei părți a cetățenilor săi. Dar — eu cred — că se poate găsi modul ca să fie armonizate interesele cetățenilor producători cu supremul interes al neamului.

2. Deci va trebui ales în privința producției spiritului un sistem mai strict, pe care însuși statul să-l poată reglementa și controla, înlăturându-se pofta de câștig mai mare a particularilor, cari vor găsi fel și fel de căi lăturalnice pentru a produce mai mult. *Monopolul statului* pare cel mai bun sistem, întrucât — unde există — se bea abia o treime din ceea ce se consumă în provincii fără monopol.

Monopolul alcoolului

3. Statul va produce minimalul admis și un *spirt domol* de tot, iar spirt cu tărie de peste 20—25 la sută grade numai pentru trebuințele medicale, chimice, industriale, etc., să se admită.

4. Fierberea de rachiu din prune se va admite pentru proprietarii livezilor de pruni, etc., numai în mod *provizoriu*, un timp de tranziție până când fabrici și cuptoare — anume făcute — vor da puțința pregătirii de *marmelade, lictar, compoturi, prune uscate, etc.*

Astfel poporul, care câștigă din livezile de prune etc., nu se va fi păgubit. Din contră poate avea câștiguri mai mari, ca și Bosnia și Herțegovina, unde prunele uscate aduc venituri frumoase.

5. Fierberea de spirt din rămășița sfeclor, din care s'a extras zahărul (melasa) se *interzice strict*, întrebuițându-se acid sulfuric, otravă tare.

6. Aspre sancțiuni pentru cei ce aduc zaharină și esență de vin, cu ajutorul cărora se fac cele mai rele falsificări ale băuturilor. Aceste falsificări produc cele mai mari stricăciuni sanitare și economice mai ales pentru podgorii. Falsificarea se face pe o scară întinsă.

7. Ispita de a da la tot pasul de-o cărciumă trebuie nimicită — nu numai prin cuvântul de propovăduire al preoților, cari au pornit o vie mișcare pretutindenea — ci și *prin închiderea celor 53.500 cărciumi*, care profanează chipul sfânt al voivozilor, zugrăviți în firmele lor. În ele se turmentează cei mai mulți, sălbătăcindu-se până la comiterea de crime. În ele e cuibul relelor.

8. În fiecare sat să fie *numai un local* de debit pentru băuturi spirtoase și acela în proprietatea primăriei sau a altei corporațiuni cu suflet pentru popor. Corupția cu brevete ar înceta astfel dela sine. Unde-i comuna întinsă, se pot admite filiale. Așa numitele restaurante vor fi supuse unui regim special cu sancțiuni pentru cazuri de beție.

Reglementarea consumației

9. În aceste localuri să nu fie *permisă consumarea* băuturilor spirtoase, ci numai *vinderea* lor spre a fi duse în casă, unde membrii familiei exercită în majoritatea cazurilor controlul necesar, ca să nu degeneze consumarea în beție. Pentru bețivi trebuie un regim aspru. Toți, câți cunosc chestia alcoolismului spun că această dispoziție ar fi cea mai salutară.

10. Venitul curat se va întrebuița de comună pentru zidirea, organizarea și conducerea de «*case naționale*» cu lectură instructivă, șezători, cinematograf, producții și distracții și unde poporul dornic de taitas, de convorbiri, va consuma ceai cu zahăr, limonade, etc.

11. Și până atunci trebuie imediat dispus, cu aspre sancțiuni, a se închide cărciumile în *Duminici și sărbători* din ajun până a doua zi dimineața.

12. *Târgurile* din Duminici și sărbători se *desființează*.

Cu acestea și alte asemenea mijloace sper eu să ne putem apropia de nobilul și patrioticul scop, scăpând țara și neamul de o mare plagă».

Cucernici Preoți! Abonați-vă la revista „Lumina sfintei Scripturi” redactată de preotul C. MOISE din Dițești-Prahova.

„Foaia creștinilor” din suburbia Teiu-București,
„Duminica Ortodoxă” redactată Pr. N. RUNCEANU din Sf. Vineri Herasca

CHESTIUNEA MANASTIRILOR

Că există o astfel de chestiune — și încă la ordinea zilei, mai ales în lumea bisericească, nu se mai poate tăgădui.

Că interesele bisericii naționale cer o grabnică rezolvire a acestei chestiuni, este iarăși indiscutabil.

Că rezolvirea acestei chestiuni — dat fiind faptul că principiile pe care se întemează monahismul sunt de ordin sufletesc și deci vor corespunde cât va fi lumea unor necesități sociale — trebuie făcută în sensul menținerii mănăstirilor, nu poate tăgădui nici un om cu judecată serioasă și care își dă seama de rostul acestor sfinte locașuri.

Așa dar, rezolvirea acestei chestiuni a mănăstirilor, constă doar în reorganizarea lor, — negreșit pe aceleași baze primitive — schimbând doar unele metode de aplicare a principiilor fundamentale, astfel că aceste instituțiuni să corespundă cerințelor progresului civilizațiunii și unor noi și urgente necesități ale bisericii.

Din economia «Proiectului de statut organic pentru organizarea Bisericii Autocefale ortodoxe Române», cap. IX, se observă că alcătuirii noului așezământ monahal s'au călăuzit tocmai de această idee.

În art. 99, care de fapt rezumă întreg rostul de mâine al mănăstirilor, citim:

Mănăstirile de călugări vor înființa:

a) Seminarii monahale pentru monahi, cel puțin la o mănăstire mai mare din fiecare eparhie, unde se vor trimite numai pentru studiere și frați din alte mănăstiri.

b) Școli de misionari pentru combaterea sectelor religioase, ortelinate, școli de corecțiune și azile de bătrâni.

c) Cel puțin în câte una din fiecare eparhie câte o tipografie de cărți bisericești, școlare și culturale.

d) Legătorii de cărți.

e) Ateliere pentru icoane.

f) Ateliere pentru pictură, strungărie, sculptură și argintărie bisericească, etc.

g) Școli de cântăreți bisericești.

h) Seminarii teologice.

i) Cultură de albine, viticultură, cultură de viermi de mătase, ateliere de meserii.

Iar în cele de maici să se înființeze:

a) Școale monahale pentru pregătirea specială a maicilor.

b) Școale profesionale și de menaj.

c) Cursuri speciale de lucru pentru fete.

d) Orfelinate.

e) Institute pentru pregătirea surorilor de caritate, necesare spitalelor și particulărilor bolnavi.

f) Ateliere pentru tot felul de țesături și cusături naționale.

g) Ateliere pentru confecționare stofelor de ornate bisericești și ateliere pentru croirea și cusutul ornamentelor și vestmintele preoțești.

h) Ateliere pentru brodatul ornamentelor și mitrelor arhieresti.

i) Azile de bătrâne.

Iată un program bogat și variat, merit să ne dea un monahism activ, să înlesnească existența perpetuă a mănăstirilor și să justifice rostul lor și în ochii celor mai profani dintre profani.

Dar se pune o întrebare: se poate aplica acest bogat program, măcar în începuturi modeste, în actuala situație a mănăstirilor?

Intrucât privește mănăstirile de călugărițe — presupunând că autorii proiectului n'au neglijat nici partea bănească a chestiunii — așa putea afirma că *da*. Aci sunt elemente tinere multe, și dacă s'ar reveni asupra unor condițiuni de primire restrictive, ar veni încă și mai multe. Ba asigurarea existenței prin participarea la beneficiile rezultate din valorificarea muncii comune — deși idealul ar fi masa de obște — încă ar fi un mijloc de atracție pentru acele fete, cari, prin educația lor, nu pot primi să

ucenicească în condiții adesea umilitoare la maicile mai vechi.

De altfel, la cele mai multe din mănăstirile de maici unele din paragrafele viitorului statut, nu vin decât să consfințească o stare de fapt, căci aci, prin dispozițiuni chiriarhicești s'au înființat deja ateliere de covoare și țesături de tot felul cum sunt la Ciorogârla, Țigănești Suzana, Zamfira din eparhia Ungro-Vlahiei. La unele din aceste mănăstiri s'au trimis și orfane de război, cari, dela maicile ce le cresc învață me-najul și primesc educație religioasă, iar cursul primar li se predă de către învățătoare salariate de Stat, ca la Păsărea și Suzana.

La mănăstirile de călugări însă, situația se prezintă în astfel de condițiuni, cu foarte puține excepții, 1—2, că *toate* paragrafele ce le privesc din citatul articol, vor rămâne simple deziderate teoretice, fără putință și fără speranțe de înlăptuire practică.

Nu mai pomenesc de sărăcia adesea lucie și prea rar relativă, care e și la mănăstirile de bărbați, ca și la cele de călugărițe. E de presupus că statul va găsi fondurile ce neapărat implică înlăptuirea dispozițiilor art. 99. Odată cu secularizarea averilor mănăstirești, el — statul — și-a asumat implicit rolul de executor testamentar al ctitorilor și dela care nu se poate sustrage niciodată și sub nici un motiv. E obligat la aceasta de considerații și juridice și creștinești și umanitare.

Lipsa completă a elementelor capabile de muncă însă, chiar dacă s'ar găsi fondurile trebuincioase, face imposibil orice început cât de modest.

Cel puțin $\frac{3}{4}$ din călugări sunt bătrâni și infirmi, în stare doar să-și târască picioarele până la biserică și până la cazan. Cealaltă pătrime nu este suficientă nici pentru trebuințele bisericesti și administrative ale mănăstirilor.

Atunci dar, cu cine o să se înlăptuiască proiectata reorganizare a acestor sfinte locașuri?

Cu oameni desigur, dar de unde și prin ce mijloace să-i atragi la mănăstiri?

Iată latura cea mai importantă a chestiunii și îmi pare că nu tocmai îndeajuns socotită.

Cauza împușinării monahilor e de origină mai veche; lipsa completă a tinerilor din mănăstiri, însă, o atribuium în primul rând modificării legii recrutării din 1912 (?). Până aci, monahii erau scutiți de serviciul militar; din acest an ei sunt încorporați, chiar hirononisiți fiind — și încorporați la orice armă. Abia la vârsta de 28 ani sunt șterși din controalele armatei. Și îmi pare că în noua lege a recrutării votată de curând nu se mai menține nici această dispoziție.

În astfel de condițiuni este foarte natural ca tinerii sub 21 de ani să nu îmbrățișeze viața monahală. Ei își văd întrerupt firul acestei vieți la o etate foarte protivnică principiilor ascetice și în condiții umilitoare.

Dela majorat, omul intră în vârtejul vieții din care nu se poate reculege decât pela 50 de ani, afară de foarte puține excepții. De aceea se observă că în ziua de astăzi nu mai vin la mănăstiri decât oameni în etate, sleiți de vlagă și improprii vreunei ocupații mai de Doamne-ajută.

Este dar absolută nevoie să se stăruiască pentru scutirea monahilor de serviciul militar. Și ca să nu se tacă, sau mai bine zis să nu se creadă că se vor face abuzuri, să fie scutiți numai acei tineri cari vin în mănăstiri cu cel puțin 2—3 ani înainte de recrutare și care dau semne că au chemare pentru viața monahicească. S'ar putea chiar limita numărul acestora la, de ex. 2—3 pe an pentru mănăstirile mici și 5—10 pentru cele mai mari.

Altfel, toate străduințele pentru ridicarea mănăstirilor de bărbați dintr'o stare ce nu mai corespunde menirei lor, vor fi dela început zadarnice. Și n'ar fi de mirare dacă peste 10—15 ani vor rămâne numai mănăstirile de călugărițe.

Ierom. Damian Stănoiu

COMBATEREA ADVENTISMULUI

În com. Cetățeni, județul Muscel

Un cerc activ preoțesc este cel din partea de N V a județului Muscel, având ca centru Cetățeni. O mână de preoți tineri din aceste părți dau dovadă de lucru serios în ogrorul creștin și românesc. Astel în ziua de 23 Martie a. c. s'a ținut la școala din satul Cetățeni din Vale o adunare a tuturor locuitorilor din sat, cu scopul de a combate adventismul, care începuse să se ivească printre săteni.

La această adunare au luat parte pe lângă preotul, învățătorul, autoritatea comunală, fruntașii satului și cuc. preoți din împrejurimi: Pr. C. Leonte-Malul cu Florile Pr. Emanuil Iorgulescu-Văleni jud. Dâmbovița și Pr. Benone Derioiu-Lăicăi.

La orele 2 p. m. lumea a fost adunată într'un număr așa de mare, cum nu s'a mai văzut altădată, toți fiind dornici a se lumina de adevărurile religioase din Sf. Scriptură.

Fiind de față și cei rătăciți, Pr. C. Leonte începe cuvântarea sa, arătând scopul întruirii, rătăcirea adventiștilor, existența lor încă din timpurile vechi, dând exemplul pe Pavlichienii din Rusia, și pericolul cel mare ce-l aduce statului această sectă adventistă.

Luând cuvântul Pr. Em. Iorgulescu, oțelită în luptă pe care o duce de 14 ani cu adventiștii din enoria Sf. Sale, arată punct cu punct toate rătăcirile lor bazat, pe Sf. Scriptură, începând cu combaterea Sâmbetei ca zi de odihnă în locul Duminecii, explică argumentat existența Sf. Cruci, semnul Sf. Cruci, chestiunea posturilor, cultul sfinților, al icoanelor, pomenirea morților, instituirea Sf. Euharistii (liturghie), pe care adventiștii nu pun nici-o bază.

Luând cuvântul Pr. Benone Derioiu, arată că e bine ca creștinul să cetească Sf. Scriptură, însă pentru pătrunerea ei are nevoie de explicarea preotului, care este pregătit pentru aceasta, iar nu să caute explicarea pe alte căi piezișe.

Mai arată că învățătura Sf. Scripturi este destul de bună, însă nu înțeleg creștinii ca

să-și întocmească vieța potrivit ei. Termină, spunând că Scriptura este sabia cu două tăișuri pentru cel ce nu o înțelege și în acelaș timp îndeamnă pe credincioși a se feri de lupii înbrăcați în pielea oii.

Domnul Nae Boteanu, episcopul bisericii, ceartă cu cuvinte dojenitoare, ca om mai bătrân, pe cei porniți pe calea rătăcirii, sfătuind din inimă păstrarea credinței strămoșești și ferirea de orice contact cu cei de altă credință, făcând aluzie la jidanii, cari cu mijloace bănești, caută să desrădăcineze credința strămoșească a poporului român, spre a ajunge ei stăpâni peste noi.

Domnul Gh. Andronescu, primarul comunei, arată că va lua măsuri serioase contra acelor cari vor mai răspândi idei dăunătoare atât bisericii cât și statului.

În tot timpul discuțiunilor, cei rătăciți erau puși pentru convingere a căuta în biblie și a lua notă, toate citatele privitoare la abaterile lor.

În urmă fiind întrebați dacă mai au vre-o nelămurire, toți au recunoscut greșala abaterii lor, declarând în fața mulțimii că vor rămâne și de aci înainte buni creștini, rămânând numai unul singur la îndoială, anume *Ion A. Popa*, spunând că are să mai cerceteze.

La orele 5^{1/2}, discuțiunile terminându-se, d-l învățător diriginte N. Isbănescu, aduce vii mulțumiri cuc. preoți, cum și tuturor sătenilor, sfătuindu-i a se aduna ori de câte ori va fi nevoie, tot în număr așa de mare.

Pr. I. M. Toader, din localitate, mulțumește, în numele enoriașilor săi, cuc. preoți streini care i-au dat tot sprijinul în lupta cu adventiștii.

De aci se vede o mare dragoste între cuc. preoți.

Adunarea a luat sfârșit prin cântarea în cor a rugăciunii «*Tatăl nostru*». Sătenii au ieșit foarte mulțumiți de cele auzite,ducând și la cei rămași acasă lumina căpătată.

Pr. IOAN M. TOADER
Cetățeni din Vale-Muscel

SPOVEDANIA UNUI FOST ADVENTIST

La casa preotului din «Toma Cosma», Ionachi, un tânăr ca de aproape 30 de ani, lepădat odată de dreapta credință a ortodoxiei, vine să-și mărturisească păcatele — întorcându-se ca un fiu rătăcit la calea cea dreaptă.

La câți-va ani după slujba militară fu prins de adventiști în ghiarele lor, zicându-i: Tu vino în strada sfântului Lazăr, unde cu mulți alți frați de-ai noștri, ne rugăm Domnului după o nouă lege.

M'am dus, zise el, la societatea prietenilor mei unde am fost întâmpinat cu multă dragoste.

După câteva zile — într-o dimineață de vară—întovărașit de câțiva frați—am fost botezat în apa Siretului, mai sus de târgul Pașcanilor, de către predicatorul nostru, în legea cea nouă a Adventismului.

După acea, în fie care Duminecă mă duceam regulat la casa noastră din sf. Lazăr unde ne rugam, citiam din sf. scriptură și ascultam predica.

Eram un timp mulțumit, pentru că *mi se părea* mie, că toți urmează credincios învățătorului nostru Iisus Hristos.

Societatea fraților din alte țări ne trimitea bani pentru cei prea săraci dintre noi..

Dela un timp, faptele predicatorului nostru au început să mi să pară fățarnice: erau altfel de cum spunea în predică.

Din nou îndoiala a început să-și facă loc în sufletul meu istovit de așteptarea mântuirii întru Hristos.

— Icoanele sunt idoli—chipuri cioplite—ne spunea la predici și noi le-am aruncat din casele noastre.

„Să nu-ți însușești nimic din ceia ce nu-i al tău“.

Nepotrivirea însă am aflat-o îndată.

Predicatorul aruncase icoanele sfinților, ce-au pățimit atât de mult pentru dreapta și dumnezeiasca credință a lui Hristos, spre a pune în locul lor chipurile — *icoanele prietenilor și prietenelor sale*.

Tot el era *în proces* la tribunal *cu frațele său*, căruia vroia să-i răsluiască pre nedrept o parte din averea sa și în sfârșit, în loc *ca din banii trimiși de societatea fra-*

ților din străinătate să facă o casă de rugăciune, el și-a făcut casă sieși.

Am înțeles apoi cu ce gând trimiteau și cei din străinătate banii. *Vroiau să ne slăbească neamul și apoi să ne robească țara; căci în predici ni se spunea, că noi nu trebuie să ne ducem la războiu; iară de vom fi siliți să ne ducem, apoi să tragem cu pușca în vânt!...*

L'am întrebat despre toate acestea și drept răspuns, au fost *loviturile sălbatice ce mi le-a dat chiar în casa de rugăciuni, aducându-mă în starea de a nu-mi mai putea câștiga pâinea de toate zilele!“*

O lacrimă de durere amară se sparse între gene și'n șiroaie alunecă pe fața lui Ionachi, care într'un oftat adânc îngână plin de amărăciune:

Aceștia sunt adventiștii, negustori necinstiți, ce știu să cumpere credinți curate în legea lui Hristos!

— „Eu sunt oaia cea pierdută, chiamă-mă și mă mântuește.

DIN „GAZETA SATELOR“

BIBLIOTECA Sf. SINOD Pentru revistele și publicațiunile teologice și pentru d. d. autori de cărți cu conținut teologic

Sf. Sinod în dorința de a organiza o bibliotecă teologică înzestrată cu literatura necesară cercetărilor științifice, care—bibliotecă — să fie utilizată nu numai de P. P. S. S. Membrii ai Sfântului Sinod, ci și de toți acei cari ar dori să se instruiască în diferite chestiuni teologice, în ședința sa din 28 Februarie 1924, a hotărât să facem rugămintele tuturor revistelor și publicațiunilor teologice, sau cu conținut religios, să binevoiască a trimite pentru biblioteca Sf. Sinod câte un exemplar.

Tot asemenea sunt rugați și d. autori de cărți teologice, sau cu conținut religios, să dăruiască câte un exemplar din lucrările d-lor pentru biblioteca Sf. Sinod.

Toate trimiterile să se facă pe adresa Sf. Sinod, str. Antim, București cu indicația «pentru bibliotecă».

Cărțile „Institutului Biblic“

O carte folositoare de suflet

Circulara No. 566 din 18 Februarie 1924
către P. C. Protopopi și pentru preoți.

Prea Cucernice Părinte,

Sf. Sinod cu adresa No. 37/923 comunică cele următoare: „Institutul Biblic începându-și activitatea a editat până în prezent și are gata patru lucrări.

În vederea executării intențiunii Sf. Sinod de a se răspândi în toată țara aceste tipăriri și până ce Sf. Sinod va statori dispoziții mai precise și mai concrete în privința aceasta, ne permitem a vă ruga, să ne indicați locurile și numărul de exemplare din fiecare tipăritură unde și câte să trimitem. Adăogăm și aceasta că pentru toate exemplarele ce se vor desface, vânzătorii au un rabat de 20°/₁₀₀, din prețul de vânzare în care se cuprind și cheltuelile de expedierea banilor rezultați din vânzare.

Nu ne îndoim, dat fiind faptul că Institutul Biblic este creațiunea Noastră a tuturor Episcopilor Sf. noastre Biserici pentru răspândirea în masele largi ale poporului pe calea cuvântului tipărit a învățaturii Sf. noastre Biserici, că institutul va găsi în I. P. S. Voastră acelaș cald sprijin ca și până acum.

Despre cele de mai sus se atrage atențiunea P. C. V. ca să vă dați toată ostenela și să puneți tot interesul pentruca lucrarea începută să poată merge cât mai bine.

La întrunirea P. C. Protopopi, aci la Sf. Mitropolie, v'am lămurit asupra concursului ce trebuie să dați. Tot atunci s'a hotărât ca P. C. V. să raportați și să arătați numărul de exemplare necesare pentru fiecare protopopie.

Așteptăm dar a vedea cât mai curând îndeplinirea hotărârilor luate.

p. Mitropolit Primat (ss) Platon

Director, Dr. Boroianu

Circulara No. Către Pr. Protopopii și pentru preoți

Prea cucernice Părinte,

Tocmai în zilele acestea, când cei ce se lasă seduși de sectarii protestanți, disprețuesc cultul sfinților și nu eventualele abuzuri ce se comit în jurul acestui cult, au apărut în editura „Cărții Românești“ dela București și încă din pana unor distinși literați cu reputație deplină stabilită—și anume din pana d-lor M. Sadoveanu și D. Pătrășcanu,—o carte de 360 pagini: «Din viețile Sfinților».

După edițiile anterioare și sinaxare, numiții ne dau într'o limbă admirabilă, arhaică, bisericească, viața mai multor sfinți alegând pe aceia a căror viață cuprinde mai multe momente dramatice. Cine începe a citi cartea n'o mai lasă până nu a citit tot, așa te leagă frumoasa expunere a iscusităilor autori. Iară la sfârșit te simți întărit în dragostea către biserică, cultul și așezămintele ei, pentru cari atâția mucenici au suferit cumplit, jertfindu-și viața.

O recomandăm tuturor și mai ales Mănăstirilor, unde—afară de slujba și de cele rituale—abia se mai citește ceva.

Volumul I costă 35 lei. Călugării și mai-cele să adune acești bani și s'o cumpere pentru biblioteca mănăstirii, cetind-o în grupuri de mai mulți și pe rând. Are și ilustrații bune.

Iară preoții dela sate să stărue a o cumpăra și citi cărturarii satelor, fiind siguri că dacă o citește cineva găsește în carte o rară lectură educativă. Cercurile pastorate încă găsesc în șezătorile lor de după amiază bun material, cetind viața acestor sfinți rând pe rând iar poporul va asculta cu drag.

Pentru cei ce se ostenesc cu vinderea lor, autorii dau un rabat de 15°/₁₀₀, iar spre orientare se trimite fiecărui protopop câte un exemplar gratuit.

Mitropolit Primat, Miron

p. Director, Pr. Eugeniu Bărbulescu

REPARAȚII DE BISERICI

La biserica *Amza* din Capitală s'a început reparația acoperișului care costă 110.000 lei și este aproape gata. Pentru reparația exterioară se cheltuiește suma de 560.000 lei la zidărie, tâmplărie, și zugrăvelile exterioare. Aceste cheltuieli se acoperă, în cea mai mare parte din veniturile episcopiei, fiind o biserică cu fonduri proprii însemnate, și din colecte din enorie.

Pentru biserica din *Preasna* Ilfov, care a ars în 1918, s'au strâns fonduri de reparație în sumă de 80.000 lei, făcându-se învelișul și zidăria, prin ajutorul și sprijinul următoarelor persoane: Doctor Giulescu dela Gurbănești, d-l Petrescu oficiant Obilești, d-l St. Iacobescu magistrat, azi decedat, d-l Ar. Rădulescu învățător Sărulești, d-l Faur Fundulea, Pr. Popian protopop și Pr. I. R. Popescu. Așteptăm ca și enoriașii să-și dea obolul lor pentru facerea picturii bisericii lor.

Cu bisericile din *Jilava și Mierlari* același județ s'a cheltuit de către locuitorii enoriași ai lor 176.427 lei, reparând atât interiorul, pictura, cât și pe dinafară.

Sunt fapte cari vorbesc dela sine, fără a mai spune cuvinte de laudă la adresa ostenitorilor.

Biserica parohială *Meri Petchi*, cu aprobarea Sf. Mitropolii No. 3308/922, s'a cheltuit până în prezent 280.000 lei. Epitropia a dat 6.000 lei. Cu pantahuza s'au strâns 64.000 lei, biserica fiind terminată de roșu. Până la terminarea definitivă a bisericii, adică tencuiala pe afară și înăuntru pictură, mobilier, ar mai trebui aproximativ 400.000 lei. Sumele cheltuite și cele ce vor mai trebui se dau de locuitori.

Biserica parohială *Nuci*, cu aprobarea Sf. Mitropolii No. 1100/914, s'a lucrat în anii 1914 și 1915. În prezent se găsește terminată de roșu și tencuită pe afară. A costat în timp normal 27.000, din care d-l G. Deșliu a dat 12.000 lei, locuitorii 12.000 lei, Primăria 2.000 lei și epitropia 1.400 lei. Până la terminarea definitivă, mai trebuie aproximativ 300.000 lei. În prezent au un fond de 70.000 lei din care 30.000 lei strânși cu pantahuza.

La biserica parohială *Vârteju*, s'a început

repararea în anul 1913, după ord. Sf. Mitropolii No. 1720/913. S'a construit după planurile Onor. Minister de Culte. Intreg materialul ca: cărămidă, var, lemnărie, fier, țiglă, s'a dat de răposatul D. Marinescu-Bragadiru și de urmașul său. Locuitorii au contribuit cu suma de lei 71.585. S'a sfințit în anul 1922 cu ord. No. 2978. În prezent nu are nici o datorie.

Biserica filială *Drăgoești de jos*. Cu ord. Sf. Mitropolii No. 1924/914, s'a aprobat a se construi după planurile tip. ale Onor. Minister. S'a pus doar temelie bisericii și din cauza evenimentelor, lucrul a stagnat până acum. Locuitorii dispun de un fond de 300.000 lei și acum în primăvară vor continua lucrarea. Nu au cerut ajutor de nicăieri.

Capelei cimitirului *Ciocănești*, i s'au făcut mici reparațiuni la exterior și i s'a spălat pictura. Suma cheltuită de 15.500 lei s'a strâns de un comitet local în frunte cu epitropia bisericii dela locuitorii comunei.

Biserica parohială *Lipia-Bojdeni*, s'a reparat la interior și exterior și s'a pictat, cheltuindu-se suma de lei 249.065 lei de către cooperativa Malu-Roșu. Aprobarea s'a dat de Comisiunea Monumentelor Istorice sub controlul căreia s'a executat lucrările în anul 1922. Serviciul nu s'a întrerupt.

Biserica parohială *Dridu-Movila*, aprobată cu ord. Sf. Mitropolii No. 2913/910. A costat construcțiunea suma de lei 120.000 lei, sumă ce s'a strâns dela locuitorii parohiei de un comitet în frunte cu Pr.-paroh M. Popescu. Construcțiunea s'a executat după planurile d-lui arhitect Ștefan Radu. În prezent comitetul nu are nici o datorie. Biserica s'a dat serviciului dumnezeesc.

Biserica parohială *Bălăsoeni*, aprobată cu ord. Sf. Mitropolii No. 3069/923. În prezent s'a terminat de roșu, s'a învelit și parte s'a tencuit pe din năuntru. S'a cheltuit până în prezent suma de lei 350.000. Până la terminare mai trebuie aproximativ 250.000 lei. Sumele menționate s'au dat și se vor da de locuitori. Construcțiunea se lucrează după planul tip al Onor. Minister.

Bisericii filiale *Hobaia*, i s'au făcut reparațiuni la temelie, înveliș și ferestre, apro-

bate fiind reparațiunile cu ord. Sf. Mitropolii No. 2175/1922. Serviciul nu s'a întrerupt. Reparațiunile a costat 50.000 lei. Banii s'au dat de locuitori.

Biserica filială *Grădiștea*, aprobată cu ord. Sf. Mitropolii, No. 2127/021. Is'au făcut mici reparațiuni și s'a pictat cu cheltuiala doamnei Lizeta Greceanu. Intreaga lucrare a costat aproximativ 100.000 lei.

Biserica parohială *Principele Carol*, s'a început construcțiunea în anul 1919. S'a cheltuit cu construcțiunea suma de lei 414.609, bani strânși de comitet și plătiți până acum. S'au mai cheltuit încă 108.500, sumă pe care o are încă de plătit comitetul.

Văzând aceste laudabile exemple de îngrijirea bisericilor, toți preoții să porceadă a strânge fonduri pentru reparația casei Domnului, aceasta fiind o vie dovadă de vrednicia lor și după care Chiriaria se va conduce în aprecierea activității lor.

Conferințele generale pastorale

Anul acesta ca și anul trecut, conferințele generale preoțești se vor ține în cursul lunii Maiu, cu preoții din întreaga eparhie, împărțindu-i în două serii.

I-a serie, va ține în zilele de 20/7 și 21/8 Maiu a. c. (Marți și Miercuri) iar a II-a serie la 27/14 și 28/15 aceleași zile, la sediul fiecărei protopopii sau unde va decide protopopul respectiv, fiind delegat însuși a prezida aceste conferințe, iar la Capitală va prezida părintele Revizor bisericesc.

Subiectele de tratat înscris și discutat vor fi:

1. **Subiect teoretic:** Ce rezultate și eventuale succese a avut propaganda împotriva alcoolismului în cercurile pastorale parțiale unde s'a făcut și stabilirea unor experiențe și directive pentru continuarea propagandei.

2. **Subiectul practic:** Constatarea dacă în acele părți există sau nu unele obiceiuri cari pot deveni abuzuri rituale, neadmise de biserică, de unde provin și cum s'ar putea înlătura.

Preoții să ia cu toții parte la aceste conferințe, atrăgându-le atențiunea că vor fi pedepsiți cu oprirea salariului, cei ce vor absentă fără motiv bine justificat.

O SARBATORIRE DUPA 40 ANI DE MUNCA IN ATELIER

Cine dintre preoți nu a trecut măcar odată prin atelierele Tipografiei cărților bisericești din str. Principatele Unite, și să nu fi întâlnit la primii pași, figura blajină și să nu fi fost întâmpinat de vorba mângâietoare a d-lui Zamfir Ionescu (Firică) șeful acestor ateliere? La 16 Decembrie 1923 și-a serbat 40 ani de muncă continuă în această grea meserie. De câte ori citind sfintele litanii la biserică credincșilor, din cărțile cele frumos împodobite cu chenare și chipuri de sfinți, cred că nu v'ați gândit că toate au trecut prin mâinile acestui valoros tipograf, statornic la lucrul său și împăciuitor față de subalterni săi. Așa că din acest punct de vedere d. Firică este și el un lucrător în opera de propoveduire a cuvântului lui Dumnezeu, căreia i-a închinat o viață de muncă. Cu vine-se dar să-i dăm și noi toată cinstea cuvenită unui harnic osârduitor în a răspândi cuvântul Domnului prin tipar, și-i urăm să trăiască mulți ani, sfătuind și îndrumând pe tineri pe aceiași cale pe care a umblat d-sa.

M. S. Regele, apreciind munca îndelungată și cu folos a acestui apostol al tiparului și al cuvântului Domnului prin scris, i-a acordat pe drept „Răsplata muncii pentru Biserica cl. I-a“. Noi zicem că răsplata cea mai mare îi va veni, din mulțumirea noastră pentru datoria împlinită și mulțumirea sa sufletească, că în timpul de 40 ani încheiați n'a știut decât a-și face datoria în slujba unei idei sfinte.

Această răsplată nu se poate traduce în semne convenționale ale lumii acesteia, ci își găsește răsunetul în cuvintele Mântuitorului din Evanghelia lui Mateiu: „Bine slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost pus, peste multe te voi pune, intră întru bucuria Domnului tău!“.

Sfințiri de biserici noi

PLANTARE DE POMI

În parohia suburbană nou înființată «Principalele Carol», de lângă bariera Grivița, s'a ridicat o frumoasă biserică, care s'a sfințit în ziua de 25 Noembrie 1923. Ostenitorii și donatorii ctitori ai ei sunt: Preotul I. Gheorghiadu, un harnic lucrător în ogorul pastoral, d-l Dumitrescu zis Lăptaru, care a dăruit terenul și o mare parte din material; apoi d-nii Costică Vasilescu, Vasile Ungureanu, Eftimie Petre, Panait Georgescu, epitropi. Comitetul diriguitor a fost compus din d-nii: Costică Marinescu, Nicolae Ioan, Ștefan Petcu, Dumitru Negoită, Ioan Român, Dumitru Răboj, Barbu Trandafirescu, D-tru Sârbu, Oprea Ilie, Ștefan Dudău, Costică Dragomirescu, Aurică Horhoianu și alții. Au mai donat sume însemnate d-nii Grigore Alexandrescu, Luca Niculescu și Gruescu.

Se cuvine laudă unor asemenea bărbați pe cari răvna casei lui Dumnezeu i-a îndemnat la aceasta, și noi îi îndemnăm a urma cu aceiași ardoare să o și picteze.

De asemenea în zilele de 6 și 8 Martie a. c., s'au sfințit în jud. Teleorman, în parohiile *Belitori* și *Albești*, alte două biserici zidite din nou, cu osârdia locuitorilor. Ambele au fost sfințite de P. S. Vicar al Sf. Mitropolii Platon, însoțit de Pr. Bărbulescu, de protopopii respectivi Ion Popescu și T. Periețeanu și diaconii Sf. Mitropolii. Deși în zile obișnuite a venit lume multă dinprejur. La Belitori a ținut predică Pr. Bărbulescu, iar la Albești P. S. Platon.

La această din urmă solemnitate au azistat și autoritățile locale cu prefectul județului în frunte, revizorul școlar, învățătorii și preoții din împrejurimi.

Munca depusă de preoții D. Popescu și Danil Iliescu pentru biserică din Belitori și de d-l Voinescu perceptor pentru cea din Albești, merită toată atențiunea. Răsplata faptelor va fi conștiința împăcată că au zidit locaș lui Dumnezeu, căci răsplata oamenilor nu se dă totdeauna muncitorilor adevărații.

Circulara No. 1123.—8 Mart. 1924

Prea cuvioșilor stariți și starțe a mănăstirilor din eparhia Ungro-Vlahiei.

Au trecut doi ani dela ordinul Nostru de a se planta pomi roditori prin toate Mănăstirile noastre. În unele locuri s'au plantat, în altele altoii s'au uscat.

Deci reamintim porunca:

1. *Fiecare călugăr, s'au călugăriță să planteze înaintea caselor lor — dacă terenul permite—ori brazi, ori alți arbori decorativi ca de ex. arbori cu foile pestrițe (acer folio marginata) sau orice fel de pomi roditori și să-i ude în timp de secetă până s'or prinde.*

2. *Pe terenul, care-i pământ de obște, stăriția împreună cu consiliul economic să iee măsurile necesare, ca să se planteze de obștea întreagă asemenea pomi, la margini, pe răzoare, în colțuri, etc.*

Privind cu ochii observatori prin Mănăstirile noastre, adeseaori vezi din pomii bătrâni, uscați, numai munca trecutului; iară prezentul pare că nu există. Onor. Ministeriu de Domenii dă asemenea pomi în condiții ușoare. Dar trebuie interesat, umblat, muncit, căci astăzi nu mai vin piticii din povești, ca să ni le facă lucrările noastre peste noapte și dimineața să le găsim gata.

Astăzi trebuie să muncească fiecare, el însuș.

Așteptăm să vedem pretutîndenea plantații noi, unde se vor potrivi.

Cu arhierească binecuvântare,

Mitropolit Primat (ss) MIRON,

Director (ss) D. G. Boroianu

Mănăstirile noastre

Mănăstirea Zamfira. Are pământ 78 pog. 965 stângeni, din care 23 pog. 788 st. este curtea mănăstii și grădinile de la casele maicilor, câte-va grădinițe de obște și un mic islaz. Celelalte 47 pog. 787 stângeni pământ arabil de calitate eminentă. iar 9 pog. 982 stângeni în dealul Seciu, din care 2 pog. vie producătoare, 4 pog. fânețe și 3 pog. 982 st arabile.

Până în 1923 mănăstirea n'a avut economie *nici o para*, de sigur pe urma unei administrațiuni slabe, care a trăit din mână în gură, iar admirabilul pământ de lângă un pârâu a fost dat în folosință fără control și fără licitație pe sume derisorii. Așteptam să se dea prin licitație publică și să se obție prețurile cele mai bune, fiind aproape de Ploești și loc potrivit pentru zarzavaturi Consiliul economic de ce nu îngrijește de corecta administrare ?

Până acum n'au murit maici mai cu stare ca să rămâie ceva la fondul moștenirilor.

Din donațiuni de la cele ce intră în mănăstire abia au fond de 3000 lei

Stăreția speram, că ajutorată de cele 2 consilii va începe și acolo o mai bună îngrijire.

Schitul de maici Nămăești. Are :

1. Pământ arător 2500 metri p.
2. Pășune. . . . 2470 „ „
3. Cimitir. . . . 1040 „ „
4. Pentru preot. . 430 „ „
5. Fânețe 2 ha. primite acum la împroprietărire.

Incolo n'are nimic. Schitul a ars în timpul războiului, fiind tocmai în gura tunurilor. Refacerea a început.

După terminare sperăm, că se vor putea face începuturi de fonduri :

- a) din moșteniri de la cele repaosate.

b) din donațiuni de la cele ce intră și dela bunii creștini.

Starița, de ce nu s'a interesat în cursul împroprietăririi să facă cerere la comisia județeană etc., ca să mai primească ceva pământ, cum s'a dat și altora ?

Fără a se interesa, nu-i vine nimica de-a gata.

Conferințe administrative pentru îndrumarea poporului

Circulara No. 1248 din 17 Martie 1924.

Prea cucernice părinte,

Onor. Minister al Cultelor și Artelor cu adresa Nr. 9206 a. c., ne face cunoscut că Ministerul de Interne, după întrunirea d-lor prefecti ai județelor, ținută la 27 Noembrie 1923 sub președinția d-lui prim-ministru, a hotărât ca în interesul unei mai bune și armonice administrații a județelor, să țină conferințe și să facă cât mai dese inspecțiuni în județe, cu reprezentanții locali ai celorlalte departamente.

Vă invităm dar, ca în legătură cu organele sus arătate, să dați sprijinul P. C. Voastre în nizuințele de îndreptare ale poporului, cu speciala grijă de a arăta abuzurile ce se săvârșesc pe ici pe colo în administrație, cerând măsuri de îndreptare. În deosebi atragem atențiunea la abuzurile ce se fac, cu păzirea repauzului duminical, pe care mulți îl calcă în vederea autorităților, la închiderea cârciumilor, la corupții, jocuri de cărți, la persecutarea unora pe nedrept, la ajutorarea orfanilor etc., și tot ce e de datoria preoților și bisericii a îndrepta.

Mitropolit Primat, MIRON

Director Dr. Boroianu

MISCAREA PERSONALULUI

PREOTI

Hirotonii

Licențiatul în teologie Traian Chirulescu, a fost hirotonisit diacon în ziua de 27 Ian. 1924, pe seama M-rei Pasărea și recunoscut în state pe ziua de 1 Februarie 1924.

Licențiatul în teologie Mihail A. Popescu, a fost hirotonisit ca preot în ziua de 27 Ian. 1924, ca preot ajutător la bis. Sf. Ion (Prăjani) din Slănic Prahova, și recunoscut în state pe 1 Feb. 1924.

Transferări și însărcinări cu servicii provizorii

Pr. Grigore Neagoe fost la parohia Coșești, jud. Muscel, a fost numit cu începere dela 1 Ian. cor., în postul de paroh provizoriu la vacanța parohiei Colboși acel județ.

Pr. Alex. Popescu, parohul parohiei Valea Stâlpului, jud. Prahova a fost transferat după cerere, cu începere dela 1 Ian. cor., la vacanța parohie Schiulești, acel județ.

Ierom. Iosif Cheșcă, fost la parohia Star Chiojd I, jud. Prahova, a fost numit în postul de paroh provizoriu la vacanța parohie Poșești acel jud. cu începere dela 1 Ian. 1924.

Pr. Celus Grigoriu, dela filiala sf. C-tin din București a fost delegat a gira afacerile bis. paroh. Sf. Stefan (Cuibu cu barză), în locul titularului pr. Teodor Popescu.

Decese

Pr. Const. Grigorescu, dela parohia Magula, jud. Prahova a decedat în ziua de 24 Ian. 1924.

Pr. Teodor Stănulescu, dela parohia Crevenicu Mare, jud. Vlașca a decedat în ziua de 2 Februarie 1924.

Pr. Nicolae Ionescu, dela parohia Meri-Petchi, jud. Ilfov a decedat în ziua de 23 Februarie 1924.

Pr. Popescu F. Velea dela parohia Di-dești, jud. Teleorman a decedat la 15 Febr. 1924.

CÂNTĂREȚI

București

La biserica *Zlătari*: D-l V. Racoviță, cântăreț la filiala sf. Dumitru, din str. Carol,

a fost transferat pe ziua de 1 Ianuarie la biserica *Zlătari*, în postul de cântăreț II, iar în locul d-sale la biserica sf. Dumitru, din str. Carol, a fost numit, pe aceeași dată d-l Victor Popescu.

La Sf. *Gh. Fracmazonă*: d-l Const. Roman, a fost numit cântăreț în mod provizoriu, pe ziua de 1 Ianuarie a. c., în locul d-lui Gh. Popescu, dimisionat.

La biserica Sf. *Ilie Gorgani*: Ierodiacon Firmilian Marin, a fost numit cântăreț pe ziua de 1 Ianuarie, în locul Ierod. Evghenie Orghidan, trecut ca diacon la Sf. Mitropolie.

La biserica *Bradu Boteanu*: D-l N. Dumitrescu cântăreț și d-l N. N. Dumitrescu paracliser, au fost numiți pe ziua de 1 Ianuarie a.c., primul cântăreț în locul d-lui D. Spineanu dimisionat la 1 Septembrie 1928, iar al doilea în locul d-lui D. Mușătescu, dimisionat pe ziua de 1 Ianuarie 1924.

La biserica *Pitar Moșu*: D-l Alex. Popescu, student teolog a fost numit cântăreț pe ziua de 1 Februarie, în locul d-lui Al. Dumitrescu, dimisionat.

La biserica *Sf.ții Voevozii*: D-l Vasile Lovinescu, a fost numit paracliser pe ziua de 1 Ianuarie cor., în locul d-lui Ioan P. Niculescu, care a părăsit serviciul.

La biserica *Negustori*: D-l Mihail Enescu, paracliser a fost înaintat în postul de cântăreț pe ziua de 1 Ianuarie cor., în locul d-lui I. Enescu dimisionat, iar în locul său a fost numit paracliser d-l I. N. Istocescu, pe aceeași dată.

La biserica *Sf. Nicolae Sârbi*: D-l Dumitru Lupăcescu, student teolog, a fost numit cântăreț II pe ziua de 1 Februarie cor. în locul d-lui Ioan Scurtu, dimisionat.

La biserica *Popa Soare*: D-l Eugeniu Hașegeanu, a fost numit cântăreț practicant pe 1 Ianuarie cor., în locul d-lui Gh. Niculescu, dimisionat.

Județul Ilfov

La parohia *Principele Carol*: D-l C. Dumitrescu, cântăreț a fost numit pe ziua de 1 Ianuarie cor., în locul d-lui I. Rizescu care a părăsit serviciul.

La parohia *Prundu*: D-l Petre Grig. Teodorescu, cântăreț practicant a fost numit pe ziua de 1 Februarie a. cor., în locul d-lui Grig. Teodorescu, distituit în 1919.

La parohia *Leordeni*: D-l Nicolae Misculescu, cântăreț practicant a fost numit pe ziua de 1 Martie 1924, în locul d-lui C. Tăbăltoț, transferat la parohia Dudești.

La parohia *Ileana Papadopol*: D-lui Const. C. Ionița cântăreț practicant, a fost numit pe ziua de 1 Martie cor., în locul d-lui Simion Ion, transferat pe ziua de 1 Mai 1923 la paroh. Hagiești.

Județul Vlașca

La parohia *Asan-Aga*: D-l Ioan Ștefănescu cântăreț, a fost numit pe ziua de 1 Ianuarie cor., în locul d-lui Dumitru Toculescu, îndepărtat.

La parohia *Velea*: D-l Cristea V. Voicu cântăreț, a fost numit pe ziua de 15 Ianuarie cor., în postul vacant, fiind parohia nou înființată pe ziua de 1 Aprilie 1923.

Județul Teleorman

La parohia *Măgureni*: D-l I. Bârzan, cântăreț, a fost numit pe ziua de 1 Febr., cor., în locul D-lui Ion Popescu lăsat în disponibilitate.

La parohia *Puroni*: D-l Const. Dumitru Brion cântăreț, a fost încorporat în luna Februarie c.

La parohia *Necșești*: D-l Mihail D. Petrescu cântăreț, a fost îndepărtat, pe ziua de 1 Februarie.

La parohia *Turculești*: D-l Ilie N. Jumu, a fost încorporat în luna Februarie cor.

La parohia *Slobozia-Trăznitul*: D-l Ioan M. Țărcovnicul, a fost numit pe ziua de 1 Februarie c., paracliser onorific.

La parohia *Olteanca*: D-l Gh. M. Popescu a fost numit cântăreț provizoriu pe ziua de 1 Februarie c., în locul d-lui Raicu Popescu, pus în disponibilitate.

La parohia *Odaia*: D-l Petre Netcu, a fost numit cântăreț pe ziua de 1 Febr., în locul d-lui Oprea Abălaru, înlăturat.

Județul Muscel

La parohia *Voinești*: D-l Nicolae Săvulescu, cântăreț, a fost șters din state pe ziua de 1 Febr. cor., pentru părăsire de serviciu.

La parohia *Sf. Muceniță Marina*: D-l Nicolae Măgureanu, paracliser la filiala Vișoiu din C.-Lung, i s'a aprobat concediu pe tot timpul cât își va face serviciu militar, fiind supliniit de d-l Nicolae Dascălu. Aprobarea concediului și suplinirea încep dela 1 Februarie a. c.

La parohia *Lerești*: Niță Gage, cântăreț, a decedat în ziua de 10 Febr., 1924, după 62 ani, în slujba bisericeii.

La parohia *Poenărei*: D-l Grig. Grigorescu, a fost numit pe ziua de 1 Ianuarie c., cântăreț provizoriu în locul d-lui Ioan Grigorescu, luat în armata.

Județul Dâmbovița

La parohia *Mogoșești*: D-l Marin M. Predescu, cântăreț a fost numit pe ziua de 1 Decembrie 1923, în locul d-lui Ilie S. Mi-hănsu.

La parohia *Căprioru*: D-l Panait Mateescu cântăreț, a fost numit pe ziua de 1 Ianuarie 1924, în locul d-lui I. I. Teodorescu, pus în disponibilitate.

La parohia *Stelea-Târgoviște*: D-l Canache I. Gh., a fost numit pe ziua de 1 Ianuarie cor., paracliser în locul d-lui Bucur Gh. Alex., care a părăsit serviciul.

La parohia *Lucieni*: D-l Neagu Marin, cântăreț, a fost numit pe ziua de 1 Ianuarie cor., în locul d-lui Gh. S. Negoescu, luat în armată.

Județul Prahova

La biserica *Sf. Stefan din Ploești*: D-l Aurel Asanache cântăreț, a fost numit de ziua de 1 Febr., a. c., în locul d-lui Ioan B. Georgescu.

La biserica *Sf. Haralambie din Ploești*: D-l Petre D. Popescu paracliser, a fost numit pe ziua de 1 Febr., a. c., în locul d-lui Aurel Asanache dimisionat.

La parohia *Chitorean*: Monah. Varsanufic-Zotnar și d-l Alex. I. Rădăuță, cântăreți au fost numiți pe ziua de 1 Ianuarie a. c., în locul monah. Gherman Iordan și Filaret, cari au părăsit serviciul.

La parohia *Breaza de Sus II*: D-l Stelian Dumitrescu cântăreț, a fost numit pe ziua de 1 Octombrie 1923, în locul rămas vacant prin demiterea d-lui O. D. Niță.

ȘTIRI DIVERSE

Religia în școale. — D-l ministru Angelescu asigură pe I. P. S. Mitropolit Primat prin răspunsul său 19.107/924, că a luat măsuri să se prevadă ore de religie în **școlile comerciale**, cu ocazia reorganizării acestor învățământ. Cât pentru aceiași cerere față de școale de agricultură, ea sa transpus ministerului respectiv.

Călindarul. — Sanctitatea sa, patriarhul Grigorie al Constantinopolului, arată în telegrama Nr. 11471/924, că după ce îndreptarea calendarului nu se lovește de nici un principiu dogmatic, iar menținerea stării de azi produce o confuziune crescândă — Sf. Sinod din Constantinopol a hotărât unanim a introduce îndreptarea Calendarului la 10 Martie 1924, care va deveni astfel 23 Martie. Așa a făcut.

Asemenea ne telegrafiază I. P. S. Sa Mitropolitul Elinilor-Crisostomos din Atena, că biserica greacă a hotărât și ea că primește îndreptarea Calendarului, începând tot cu 10 Martie.

Din cercurile pastorale — Din unele întruniri ale c. p. clerul și poporul trimite I. P. Sfințitului mitropolit Miron telegrame de devotament și fiască iubire, care — desigur — cad bine sufletului părintesc al chiriarhului nostru; dar bucuria I. P. S. Sale ar fi mai mare, dacă aceste adrese ar preciza unele momente de succese, din care să se încredințeze isprava întrunirii și influența cuvântărilor etc. asupra poporului adunat.

O frumoasă pildă de solidaritate și ajutor la nevoie au dat preoții: *Rizescu, Moisescu, Bănățeanu, Strafaloea și Păcescu* din Câmpu-lung, cari la înmormântarea elevei de la școala Normală locală, Aurelia Bărbulescu, ficia fostului lor coleg de preoție

și protopop de Muscel, nu a pretins văduvei îndurerate nici-o plată. Asemenea pilde pot da preoții pe tot locul, sprijinindu-se reciproc în nevoi și în mod efectiv, nu numai cu vorba.

Excluzi din Monahism. — Monahul Melhisedec Rotaru a fost exclus din monahism și înlăturat de la schitul Crasna, eparhia Râmnicului Noul Severin.

Asemenea ieromonahul Ioil Lascu exclus pentru fapte grave din monahism și de la mănăstirea Ciolanu, episcopia Buzăului.

Tot așa protosinghelul Gamaliil Paul de la mănăstirea Neamțu-Moldova. Nu vor fi primiți în niciuna din mănăstirile de călugări din eparhia Sf. Mitropoli a Ungro-Vlahiei.

Pentru pritorii Apostolului. — Pe unele din foile înapoiate din «Apostolul» observăm cuvintele «**Refus**» sau «**încetat din viață, ori mutat în altă parte**».

Apostolul este o publicație oficială a Sf. Mitropolii, în care se spun ordinile și toate îndrumările date în chirarhie subalternilor; și cum condițiunile de plată nu sunt împovărătoare pentru abonați, iar munca cu editarea lui se face gratuit, **nu este îngăduit nimănui** a le înapoia și el va fi cerut la inspecții de părinții protopopi, cari vor constată dacă este citit de preoți. Curierul se trimite parohiilor după numărul slujitorilor, așa că dacă în răstimpul numerilor s'a mutat în altă parte sau a încetat din viață cel căruia este adresat, *îl primește înlocuitorul*, pentru care protopopul ne face cunoscut prin recomandarea cuvenită, încasându-i tot odată *abonamentul*. Deci cum nu este îngăduit nimănui a refuza ordinile, nu-i este îngăduit a refuza «Apostolul».